Adiutorium a Deo non est nisi in salutem spiritualem & veram atque perennem

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis, quia iniusta est cogitatio eorum

Ipsis ut videtur quod maxime accedunt. Et quod non iniusta immo nec cogitatio sed [illegible] bona revelatio sit eorum opinio; hoc totum efficit superbia & amor sensus proprii. Cogitatio hic pro consilio & prudentia sicut saepe capitur ut Ps. 1. In consilio impiorum

Praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae, ideo dilexi testimonia tua

Heb. *Quasi scoriam computasti omnes impios terrae*. Et hoc melius quia illud pro[illegible] sensus quod peccatores reputent praevaricatores quoniam utique sunt praevaricatores. Nisi forte quod impii coram aliis reputabuntur iusti. Sed quod spiritualis omnia iudicat, non intelligit quod sint iniusti & [illegible] seductores. Et vere scoria separata & excussa de auro & argento, i. [illegible] electo & probato

Confige timore tuo carnes meas, a iudiciis enim tuis timui

Heb. Horripilavit a timore tuo caro mea etc. Vide in glosa saepe

F F Feci iudicium et iustitiam, non tradas me calumniantibus me

Caro non perfectum bonum habet in ipso [illegible] & foris. Quod enim perfectus est aut se apprehendisse putat? Igitur quae sancti perficienda sunt et [illegible]. Quod est quod facit? ut quod faciendum est cum [illegible] consummaverit tunc incipiet. Non enim [illegible] & [illegible] sed semper [illegible] motus est actus imperfectus, ut semper acquirentis & semper acquirendi. Sed in medio continetur & est in eo a quo & ad quem consistens & si in [illegible] fieret tunc iam nec motus est. Unde et [illegible] est motus gaudium & [illegible] i. transitus & Galilaea i. migratio ex hoc mundo ad futura quod est quies aeterna. Ergo semper illam habemus in nostra semper tribulationes in me [illegible] aut mala [illegible] & bona [illegible] & velut in eo a quo & ad quem. Sed haec latius alibi tractanda. Calumnia est ex certa scientia maliciosa alienae veritatis iustitiae consilii subversio & [illegible] perversa derogatio. Sic ut haeretici veritatem catholicam calumniantur fidem & iustitiae fideles & evangelium. Et caro regnum opposita bona spiritus. Ideo petit ne illis tradatur in potestatem, ut non ipsi soli sua doceant & eorum contraria docere prohibeant. Sic optant ipsi eos tacere & [illegible] compescere. Ut soli suum errorem libere doceant. Sed non permittit Deus. Semper eos maxime qui non tantum iudicant & loquuntur iudicium & iustitiam, sed qui faciunt. Nam & haeretici gloriantur se iustitiam & iudicium docere sed & facere. Verum nunc ipsi proprio sensu inflati. Et iudicium sit mortificatio hominis veteris, quod est mitigatur sensus proprius. Ideo quod iudicantur & non faciunt iudicium, quod non humiliant iudicant damnant sensum suum. Sed quod est iudicium facere [illegible] excellunt salvant atque defendunt. Quod est ex [illegible] vivere & nondum cum Christo crucifixum esse. Tales sunt omnes inflati sensu in quorumque negotio sed pessime in materia fidei & morum. Nunc tamen non solum non faciunt iudicium, sed et facientes calumniantur & non solum calumniantur sed & si possent omnino facere prohiberent. Ideo hic orat ut non in tantum potestatem tradatur. Sed forte & sic sensus est: Non tradas me calumniantibus me i. ad calumniandum. Sed hoc sequens versus exprimit.

Suscipe servum tuum in bonum, non calumnientur me superbi

In bonum scilicet interius, quod est consolatio spiritualis in contraria bona. Ubi tunc possunt superbi calumniari